

تیم طراحان تحریم‌های ضدایرانی، یک میزشکسته را برای مذاکره پیش روی ایران قرار می‌دهند، ایدهٔ ما چیست؟

افیون نفیو

علی مزروعی

خبرنگار گروه نقد روز

ریچارد نفیو که از او به عنوان طراح تحریم‌های ضدایرانی بدون قید زمان نیز می‌توان یاد کرد در یادداشتی ضمن اتهام‌زنی‌های دوباره به فعالیت هسته‌ای ایران می‌نویسد، دولت جدید آمریکا و ترامپ باید به سمت مذاکره با ایران بروند تا مانع از غیرقابل کنترل شدن فعالیت هسته‌ای ایران شسوند. نفیو درحالی چنین تجویزی را روی میز قرار می‌دهد که موعد انتشار این یادداشت درست هم‌زمان است با سالگرد علی‌ترین کش نظامی ضدایرانی آمریکا در چند سال اخیر، یعنی ترور سردار سلیمانی با دستور مستقیم ترامپ. حال اما دستورکار مشخصی روی میز چهره‌های رسانه‌ای سیاست خارجی آمریکا قرار دارد: «سوق دادن ایران به سمت میز مذاکره.» در همین راستا نیز آکسیوس در خبری تهدیدآمیز خطاب به ایران مدعی می‌شود جیک سالیوان، مشاور امنیت ملی کاخ سفید به بایدن پیشنهاد داد، درصورتی‌که ایرانی‌ها قبل از ۲۰ ژانویه (روز تحلیف ترامپ) به سمت دستیابی به سلاح هسته‌ای حرکت کنند، ایالات متحده به تأسیسات هسته‌ای ایران حمله کند. این وبگاه خبری البته در ادامه مدعی می‌شود: «بایدن در جریان نشست با مشاوران چراغ سبز نشان نداد و از آن زمان تاکنون تصمیمی نگرفته است.» این فضای ارباع‌آمیز با این هدف طراحی می‌شود تا این پیام به ایران القا شود که گزینه‌های نظامی سخت در کمین تهران بوده و چاره‌ای جز تن دادن به یک میز مذاکسه یا به معنی بهتر میز فرمان‌پذیری وجود ندارد. هم‌زمان در ایران نیز چهره‌های شاخصی همچون سیدحسین موسویان که زمانی فرمان مذاکرات هسته‌ای را در دست داشتند با رویکردی همسو با دستگاه سیاست خارجی آمریکا پیشنهاد مذاکره بی‌قیدوشرط با ترامپ را به تهران را می‌دهند و خود نیز اعتراف می‌کنند: «ممکن است ترامپ از توافق جدید هم خارج نشود.» چنین رویکردی مذاکره را صرفاً برای مذاکره می‌خواهد و قبل از هر گفت‌وگویی تسلیم ایران را مطالبه می‌کند. طبعاً تن دادن به میز مذاکره از روی عجز بدون هدف قرار دادن دستاوردهای مشخص عملاً مذاکره را از معنا تهی کرده و آن را به میزی خالی و زمینی بایر تبدیل می‌کند که طرف مقابل تعیین‌کننده جهت و نتایج آن است.

یک و دو نفیو سالیوانی در دقیقه ۹۰

درحالی‌که تنها یک ماه تا تحویل دولت در آمریکا به دونالد ترامپ مانده است، حلقهٔ تورسیس‌های سیاست خارجی دموکرات‌ها فعال شده تا یک میز مذاکره برای ترامپ در مقابل ایران بسازند، به‌نحوی‌که صندلی طرف ایرانی کاملاً سوخته و غیرقابل نشستن باشد. هم‌زمان با سال‌روز شهادت سردار سلیمانی توسط نیروهای آمریکایی، ریچارد نفیو مشهور به معمار تحریم‌های ضدایرانی در دولت او‌اما و جیک سالیوان، مشاور امنیت ملی کاخ سفید به طور هم‌زمان ایران را تهدید به حمله نظامی کرده و مدعی می‌شوند که در صورت شکست مذاکرات احتمالی گزینه نظامی در دسترس است. هم‌زمان با اینکه آکسیوس مدعی می‌شود بایدن پیشنهاد سالیوان برای حمله به ایران را پاسخ نداده است، نفیو این پیشنهاد را به عنوان گزینه‌ای محتمل در دولت ترامپ براساخت کرده و توصیه می‌کند آمریکا باید در قبال ایران مذاکره را در پیش گیرد. نفیو در ابتدای این یادداشت که ظاهراً خطاب به مقامات دولت ترامپ، اما در باطن با هدف متمایل کردن طرف ایرانی به مذاکره است، می‌نویسد: «گزینه نظامی علیه ایران منابع محسوسی از آمریکا را در زمانی‌که واشنگتن می‌خواهد بیشتر روی مناطق

دیگر تمرکز کند به مصرف می‌رساند و چنانچه حملات موفقیت‌آمیز نباشند اعتبار آمریکا تضعیف خواهد شد.» مشابه این ادبیات که آمریکا چاره‌ای جز تن دادن به مذاکره و توافق ندارد در پیش از این از برخی مقامات ایرانی شنیده بودیم که مدعی بودند خروج آمریکا از توافق نیز به اعتبار آن‌ها خدشسه وارد خواهد کرد، در نتیجه آمریکا این کار را نخواهد کرد. ترامپ اما نشان داده در مواقعی که سیاست‌های آمریکا ایجاب کند، اعتبار آمریکا و هزینه‌های مالی بسیار نمی‌تواند مانع از اجرای آن شود، لذا نفیو برای اینکه به ایران این‌گونه القا کند که دولت آمریکا چاره‌ای جز مذاکره ندارد کار سختی در پیش رو دارد؛ چراکه تجربه به تاریخ نشان می‌دهد واشنگتن همواره به گزینه‌های غیر دیپلماتیک در قبال ایران تعلق خاطر بیشتری داشته است. نفیو البته برای اینکه هیجان مذاکره را به تن ایران بی‌اندازد، گزینه نظامی را نیز نفی نکرده و مدعی می‌شود که این آخرین شانس است و لازم است ایالات متحده «آخرین تلاش» خود را برای مذاکره بر سر برنامه هسته‌ای ایران انجام دهد.

پازل رسانه‌ای نفیو را چه کسی تکمیل کرد؟

پیش از انتشار این دو مطلب توسط مقامات آمریکایی سیدحسین موسویان، دیپلمات ایرانی که سابقه حضور در تیم مذاکرات هسته‌ای را نیز دارد، در روزنامه دولتی ایران با ادبیات مشابه خواهان تن‌دادن ایران به مذاکره با ترامپ شده بود. نکته جالب درباره این مطلب آن است که موسویان در حالی پیشنهاد مذاکره با ترامپ را می‌داد که خود نیز معترف شده بود ممکن است ترامپ بازهم از توافق خارج شود. مطلب موسویان در روزنامه ایران ۳ گزاره اصلی دارد. اولاً موسویان خروج ترامپ از برجام را این‌گونه توجیه می‌کند که او می‌خواسته خودش قرارداد ببندد. فرضاً که این گزاره درست باشد، اما چگونه می‌توان خروج یک طرفه آمریکا از یک توافق بین‌المللی را صرفاً با این توجیه که رئیس‌جمهور آمریکا طور دیگری دلش خواسته توجیه کرد. با چنین استدلالی اگر ۴ سال بعد فرد دیگری در آمریکا رئیس‌جمهور شود و طور دیگری دلش بخواهد بازهم ایران متضرر خواهد گشت. این دور باطل عملاً وهن یک معاهده بین‌المللی است. اگر منظور این دیپلمات باسابقه

این است که به هر حال واقعیت این است و ایران باید صرفاً به توافقاتی کوتاه‌مدت آن هم با آمریکا تن دهد، بنابراین باید پیشنهادهای خود برای تحقق دستاوردهایی ولو کوتاه‌مدت را نیز مطرح می‌کرد. خالی بودن این مطلب از چنین ایده‌هایی نشان می‌دهد که موسویان ایده‌ای جز مذاکره برای مذاکره نداشته و مذاکره را نیز به عنوان مسکنی موقت تجویز می‌کند. ثانیاً، موسویان همان راهبردی را برای ایجاد ولع مذاکره در ایران در پیش می‌گیرد که نفیو با عبارت «آخرین تلاش» به دنبال آن بود. موسویان در مطلب خود پیش‌بینی می‌کند ترامپ در آغاز کارش به ایران پیشنهاد معامله خواهد داد و البته «چندماه بیشتر» صبر نخواهد کرد. موسویان در مطلب خود این‌گونه ایران را تهدید می‌کند: «روشن است که در سالیوات تقابلی، عواقب سیاسی، اقتصادی و امنیتی چنین وضعیتی برای همه طرف‌های ذی‌نفع خسارت‌بار و فاجعه‌آمیز خواهد بود.» نفیو نیز همین ادبیات را به ظاهر در خطاب با دولت آتی آمریکا این‌گونه استفاده کرده بود: «حمله به تأسیسات هسته‌ای ایران منابع محسوسی از آمریکا را در زمانی‌که واشنگتن می‌خواهد بیشتر روی مناطق دیگر تمرکز کند به مصرف می‌رساند و چنانچه حملات موفقیت‌آمیز نباشند اعتبار آمریکا تضعیف خواهد شد.» مخاطب این جملات اما بیشتر از آنکه ترامپ و دولت آتی آمریکا باشد، ایجاد هراس در ایران نسبت به هدف حمله قرار گرفتن بود. این تهدیدی است که چند دهه‌ای است توسط مقامات و رسانه‌های آمریکایی تکرار می‌شود اما دامنه اجرای آن از ترور و آتشوب خیابانی فراتر نمی‌رود. اما نقطه اوج مطلب موسویان این تعابیر است که ایران باید با ترامپ توافق کند، حتی اگر او بازهم از توافق خارج شود. این عبارت عملاً این معنی را به ذهن متبادر می‌کند که ایران در وضعیت ضعف است و چاره‌ای جز تن‌دادن به یک مذاکره بی‌هدف ندارد.

مذاکره خوب است، اعتیاد به آن نه

این ایده که ایران بدون هیچ‌گونه طراحی‌تن به هرگونه مذاکره‌ای ولو اینکه نسبت به شکست آن مطمئن باشد، بدهد قبل از هر چیزی میز مذاکره را می‌سوزاند؛ چراکه مذاکره زمانی معنادارد که بده‌بستانی وجود داشته باشد و اگر فردی بدون

طرح گزیننه‌های نقد و قابل ستاندن امتیازدهی را تجویز کند، عملاً میز مذاکره را ذبح کرده است. البته که مذاکره کردن امر غلطی نیست و ایران نیز نشان داده که بیشتر از طرف‌های غربی به مذاکره پایبند است. ایران بعد از آنکه تعهدات خود در برجام را اجرایی کرد، پس از خروج آمریکا از برجام و نیز عدم پایبندی اروپایی‌ها برای اجرای تعهدات خود و جبران خروج آمریکا، دستت به اقدام تقابلی مطابق قانون اقدام راهبردی زد. همچنین ایران در چالش‌های مختلفی که در عرصه بین‌الملل با آن مواجه بوده که مهم‌ترین آن جنگ ۸ ساله با عراق بود، همواره مذاکره را به عنوان ابزاری برای پیشبرد اهداف خود مورد توجه قرار داده و نسبت به آن گارد بسته‌ای نداشته است. آنچه ایران در مقابل آن ایستاده مذاکره‌بی‌هدف و بدون دستاورد بوده است و اگر دستور کار مشخص با احتمال منفعتی باشد مذاکره خواهد کرد، اما آنچه موسویان برای ایران تجویز کرده و تیم دیپلماسی آمریکایی از تهران توقع دارند مقوم ایده مذاکره منفعت‌محور نبوده و صرفاً آرد از تن سیاسی‌بونی بیرون می‌کشد که به مذاکره اعتیاد پیدا کرده و آن را برای تداوم حیات سیاسی خود ضروری می‌داند.

رویکرد صحیح مذاکره؛ عینی و مرحله به مرحله

مسیر درست مذاکره آن است که منافع ایران به‌صورت روشن و شفاف تعیین شود و فرایند تحقق آن منافع نیز مرحله‌به‌رحله و دقیقاً مطابق برنامه‌ریزی طی شود. دستیابی به یک توافق مؤثر، نیازمند تعیین دقیق مطالبات و شفاف‌سازی اقدامات متقابل طرفین است؛ به‌طوری‌که بدانیم در هر گام چه امتیازاتی می‌دهیم و چه منافع‌ی کسب می‌کنیم. تا‌کید صرف بر مذاکره بدون اقدام مشخص با بدون طراحی یک مسیر مدون، اشتباهی راهبردی محسوب می‌شود. از سوی دیگر، اجرای تمام تعهدات از سوی ایران و انتظار برای عمل متقابل طرف غربی نیز اشتباهی دیگر است که می‌تواند به عدم بهره‌مندی واقعی کشور منجر شود. در‌ا‌حل مناسب آن است که استراتژی‌ای طراحی شود که طی آن هر مرحله از تعهدات ایران، مشروط به کسب منافع ملموس و مشخص باشد و در صورت عدم تحقق انتفاع مورد نظر، اقدامات به‌صورت متناسب متوقف شود. به‌عنوان نمونه، در موضوع رفع تحریم‌های نفتی، ایران می‌تواند اقداماتی در جهت شفافیت و تسهیل همکاری‌ها انجام دهد، اما این اقدامات باید در چهارچوبی صورت گیرد که منافع اقتصادی کشور به‌صورت عملی و عینی تأمین شود. در این مسیر باید مراقب بود که صرفاً به توافقات حفرقی و کاغذی بسنده نشود؛ زیرا تجربه به گذشته نشان داده است که طرف‌های غربی ممکن است به‌ظاهر تحریم‌ها را لغو کنند، اما در عمل با اعمال فشارهای پنهان و ترساندن شرکت‌های خارجی، مانع از تداوم همکاری اقتصادی شوند. ازاین‌رو، تضمین منافع ایران تنها با حصول انتفاع عینی و واقعی امکان‌پذیر است.

بنابراین، در یک استراتژی موفق مذاکره، هرگام باید به‌گونه‌ای طراحی شود که ابتدا یک نتیجه قابل لمس حاصل شده و سپس گام بعدی برداشته شود. برای این منظور لازم است حوزه‌هایی که ایران انتظار دارد در آن‌ها منفعت کسب کند، اعم از رفع تحریم‌های بانکی، نفتی و تجاری کاملاً مشخص باشند و سپس هر اقدام ایران در قبال یک انتفاع مشخص انجام شود و درصورتی‌که طرف مقابل از عمل به تعهدات خود سسر باز زد یا به‌صورت غیرمستقیم مانع بهره‌مندی ایران از منافع شد، اقدامات اجرا شده ایران باید متوقف شده و اقدامات پیش‌رو نیز باید از دستور کار خارج شود. به‌طور کلی می‌توان این‌گونه گفت که موفقیت در مذاکره مستلزم یک رویکرد واقع‌بینانه، هوشمندانه و گام‌به‌گام است؛ رویکردی که نه اسیر هیجان‌زدگی شود و نه به امید وعده‌های کاغذی طرف مقابل، از تأمین منافع واقعی کشور بازماند.

ویروس شناسان می‌گویند میزان ابتلا به آنفلوآنزا در چند هفته اخیر بالا رفته است

آنفلوآنزا به‌جای کرونا

زینب مزروعی

خبرنگار گروه نقد روز

مشاهدات میدانی جامعه‌پزشکی و وضعیت مراجعات بیمارستانی و درمانگاهی، حاکی است با آغاز فصل سرد سال شیوع آنفلوآنزا در میان مردم جدی‌تر و بیشتر شده است. مسئولان وزارت بهداشت با استناد به نتایج آخرین رصدهای آزمایشگاهی، از شیوع بالای سویه H۱N۱ آنفلوآنزای فصلی خبر داده‌اند و از مردم خواسته‌اند همراه‌با رعایت اصول بهداشتی پیشگیری از ابتلا به بیماری‌های واگیردار، در صورت امکان واکسن آنفلوآنزا تزریق کنند. یافته‌های مربوط به این نظام‌های رصد در هفته منتهی به ۳۰ آذرماه اسمال‌نشان می‌دهند بین ۲۱ تا ۲۳ درصد کل موارد عفونت‌های تنفسی جاری آنفلوآنزا هستند. نوع آنفلوآنزا در اغلب موارد از نوع آنفلوآنزای A و از زیرگونه H۱N۱ است که همان آنفلوآنزای فصلی است. رصد آنفلوآنزا در دو ماه اخیر نشان‌دهنده افزایش تدریجی ابتلا و شیوع این عفونت‌های تنفسی در چرخش در جامعه‌نشان‌دهنده ۲۰ درصد در بین همه عفونت‌های تنفسی در چرخش در بین افراد بستری به افزایش آن در این فصل از‌سسال است. البته این نسبت در بین افراد بستری به علت عفونت‌های تنفسی بیشتر است.

جهانبور:

رتبه اول درگیری‌ها و مراجعات مربوط به آنفلوآنزاست

کیانوش جهانپور، سخنگوی اسبق وزارت بهداشت در گفت‌وگو با «فرهیختگان» در رابطه با وضعیت فعلی بیمارستان‌ها و مراجعان گفت: «موارد ابتلا به سندروم یا نشانگان شبه‌آنفلوآنزا، چه در موارد بستری و چه در موارد سرپایی در هفته‌های اخیر افزایش پیدا کرده است. اما اینکه به آن کرونا اطلاق می‌شود، واقعاً براساس علائم بالینی امکان‌پذیر نیست و نیازمند تشخیص قطعی آزمایشگاهی است. شواهدی که داریم مبتنی بر آزمایش‌های آزمایشگاه‌ملی آنفلوآنزا و شبکه آزمایشگاهی متصل به آن است. همچنین نظام دیده‌وری مولتی‌پلکس مرکز مدیریت بیماری‌های واگیر وزارت بهداشت است که این‌ها هیچ‌کدام فعلاً مبتنی بر اطلاعاتی که مربوط به هفته اول دی‌ماه و تا آخر آذرماه است، تأییدکننده شیوع بیشتر کرونا یا سویه جدید کرونا نسبت به سایر ویروس‌ها نیست.»

وی افزود: «آنچه این آزمایش‌ها و گزارش‌ها نشان می‌دهند، فعلاً مبتنی بر این است که حداقل تا اوایل دی‌ماه غلبه با آنفلوآنزا، به‌ویژه آنفلوآنزای نوع آ‌ز تیپ اوج‌ان‌وان بوده است، در حدی که نزدیک بیش از سه برابر کروید-۱۹ گزارش شده است. رتبه دوم را هم در این مراجعات، به‌ویژه در اطلاعات و مراجعات هفته‌های اخیر را رینو

آست که بیشترین گردش را دارد و کووید-۱۹ خیلی فعالیت ندارد.»

ناچی در پاسخ به «فرهیختگان» در رابطه و‌ا‌خامت حال بیماران نیز افزود: «بیماران دیگری شنسیدنی با آنفلوآنزا دارند. البته می‌دانیم بیشتر در افرادی است که زمینه بیماری‌های خاصی وریسک بالایی برای ابتلا به آن دارند.»

موجودی واکسن آنفلوآنزا در بازار کم بود

ویروس شناس بیمارستان مسیح دانشوری عنوان کرد: «اسمال میزان تزریق واکسن میان مردم خیلی خوب نبوده و استقبال زیادی از واکسن در بین مردم نشده است. همچنین موجودی واکسنی هم که در دسترس بوده، تعدادش خیلی زیاد نبوده و الان در آی‌سی‌یوها و مراکز درمانی، مراجعه‌کنندگان مبتلا به آنفلوآنزای تیپ‌آ خیلی زیادند. تعداد آن‌هایی که در بخش‌های ویژه بستری می‌شوند نیز افزایش یافته است.»

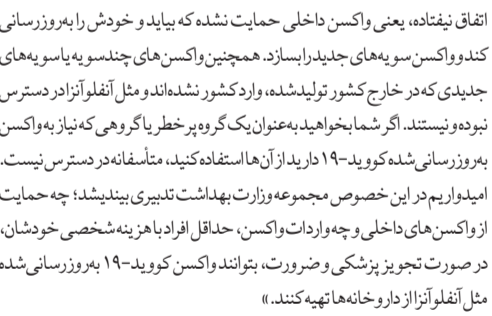
همچنان باید مردم به‌زدن واکسن آنفلوآنزا تشویق شوند

ناچی همچنین افزود: «این‌یک‌درواقع تا‌نهایی فصل، به‌ویژه تا یک‌ماه‌دیگر، حداقل من فکر می‌کنم که وجود دارد و بعد از آن زمان ممکن است کاهش پیدا کنند. مهم این است که ما هنوز هم مردم را به‌زدن واکسن تشویق کنیم، چون یک اعتقاد بین مردم وجود دارد که الان‌دیگر برای‌زدن واکسن دیر است. درست‌است بهترین زمان برای‌زدن واکسن در اواخر شهریور و اوایل مهر است. اما الان هم اگر دسترسی به واکسن وجود داشته باشد و مردم آن را بزنند، مؤثر خواهد بود. برای همین است که باید تشویق مردم به‌زدن واکسن ادامه داشته باشد. خصوصاً باید حواسشان به افرادی که در خطر بیشتری قرار دارند، باشد. بیماری آنفلوآنزا برای افراد مزمن خطرناک‌تر است، به‌ویژه کسانی که سیستم ایمنی ضعیفی دارند یا بیماری‌های مزمن دارند، مثل بیماری‌های تنفسی، متابولیک، کلیوی و قلبی. این افراد بیشتر از دیگران در معرض ابتلا به بیماری شسیدندند. رعایت این نکات خیلی مهم است و نباید فراموش شود افرادی که‌ریسک بالاتری دارند، حتماً باید در شروع فصل واکسن را بزنند. متأسفانه اسمال خیلی تشویق به‌زدن واکسن نشده‌و مردم خیلی راغب به‌زدن واکسن نبودند.»

مرد تمایلی به تزریق واکسن آنفلوآنزای ایرانی نداشتند

وی ادامه داد: «دلایل مختلفی می‌تواند درباره واکسن‌زدن مردم وجود داشته باشد. یکی از آن‌ها کمبود واکسن بوده است. البته واکسن‌های ایرانی هم در بازار بود، ولی مردم تمایلی به مصرف آن‌ها نداشتند. در حال حاضر ما شیوع بالایی از آنفلوآنزا را

مشاهده می‌کنیم و این تنها در ایران نیست. در تمام دنیا، به‌ویژه در نیمکره شمالی، شیوع آنفلوآنزای‌بالاست‌ولی در کشور ما عدم تزریق واکسن و مسائل دیگر، مثل آلودگی هوا، می‌تواند تأثیرگذار باشد.»

اتفاق نیفتاده، یعنی واکسن داخلی حمایت نشده که بیاید و خودش را به‌روزرسانی کند و واکسن سویه‌های جدید را بسازد. همچنین واکسن‌های چندسویه یا سویه‌های جدیدی که در خارج کشور تولید شده، وارد کشور نشده‌اند مثل آنفلوآنزا در دسترس نبوده‌و نیستند. اگر شما بخواهید به‌عنوان یک گروه پرخطر یا گروهی که نیاز به واکسن به‌روزرسانی شده کووید-۱۹ دارید‌از آن‌ها استفاده کنید، متأسفانه در دسترس نیست.

امیدواریم در این خصوص مجموعه وزارت بهداشت تدبیری بیندیشد؛ چه حمایت از واکسن داخلی و چه واردات واکسن، حداقل افراد با‌هزینه شخصی خودشان، در صورت تجویز پزشکی و ضرورت، بتوانند واکسن کووید-۱۹ به‌روزرسانی شده مثل آنفلوآنزا دار و‌خانه‌ها تهیه کنند.»

نمی‌توان با قاطعیت گفت ویروس در گردش، کرونا است

جهانبور همچنین در رابطه با اینکه آیا درنهایت می‌توان به بیماری همه‌گیر شده کرونا گفت یا خیر، پاسخ داد: «در ویروس‌های سر ما خوردگی، انواع کرونا از جمله کووید-۱۹ و انواع آنفلوآنزای جدید هم می‌شود. به‌همه این‌ها اصطلاحاً سندروم پان‌شانگان علامت مشابه از هم‌پوشانی دارید و صرفاً براساس علائم بالینی واقعاً نمی‌شود افتراق ایجاد کرد و تشخیص قطعی گذاشت. بدون آزمایش قطعی و تست قطعی ویروس و شناسایی ویروس، نمی‌شود اظهارنظر قطعی در مورد نوع و عامل ابتلا کرد؛ ولی براساس شواهد آزمایشگاهی، به‌نظر می‌آید غلبه با آنفلوآنزاست، بعد از بنویروس‌ها و بعد هم شیوع کمتری کووید-۱۹. به‌هر حال فصل سرد است و همیشه در فصول سرد سال انتظار سندروم‌های شبه‌آنفلوآنزا و همه‌گیری آن‌ها می‌رود. هر سال، البته به‌ویژه در مورد آنفلوآنزا، سویه‌های جدیدی با توجه به قدرت جهش و تغییرات ویروس ایجاد می‌شود، ولیکن حداقل چند هفته طول می‌کشد که حتی با رعایت بهداشت فردی و همگانی و مراقبت‌های انجام می‌شود، ما از مرحله طغیان‌ها همه‌گیری ویروس آنفلوآنزا در فصول سرد سال عبور کنیم.»

ناچی، ویروس شناسان: برخی بیماران مبتلا به آنفلوآنزا در بخش‌های ویژه بستری می‌شوند

علیرضا ناچی، ویروس شناس نیز در گفت‌وگو با «فرهیختگان» تأکید کرد آنچه در چند هفته اخیر شیوع پیدا کرده، آنفلوآنزاست. ناچی در ادامه گفت: «چیزی که ما داریم می‌بینیم، الان فعالیت خیلی بالایی از آنفلوآنزای کرونا خیلی فعال نیست.

در واقع تشخیص‌هایی که ما از روی مریض‌هایمان در بیمارستان داریم، اینطور است که اکثر امربوط به موارد آنفلوآنزای تیپ‌آ هستند و کرونا خیلی مفادارش کمتر از قبل است. اگر نگاه بکنیم، از چند ماه قبل کرونا و آنفلوآنزا شروع به فعالیت کرده بودند و تقریباً حالت مسواری با هم داشتند، ولی از موقعی که بیک‌سر ما شد، آنفلوآنزای تیپ

فرهیختگان

روز

شنبه ۱۵ دی ۱۴۰۳

شماره ۴۳۲۱

FARHIKHTEGANDAILY.COM

FARHIKHTEGANONLINE